

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/18/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8215010075
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8215010075.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 03.02.2022, v trestnej veci obžalovaného U. X. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona / ďalej len Tr. zák./ a iné, o odvolaní obžalovaného a o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 1T/46/2015 zo dňa 30.04.2021, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku

Obžalovaný U. X., nar. XX.XX.XXXX P. U.U. B. P. O.
bytom Hrabušice, ul. Partizánska 161/39

je v i n n ý , ž e

- odo dňa 30.07.2014 do dňa 07.08.2014 prostredníctvom SMS správ zasielaných zo svojho mobilného telefónneho čísla vedeného u nórskeho operátora +XXXXXXXXXX a správ zasielaných využitím aplikácie Viber zo svojho mobilného telefónneho čísla vedeného u slovenského operátora +XXXXXXXXXXXX na mobilné telefónne číslo +XXXXXXXXXXXX, ktorého užívateľkou je R. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X., D.. U. X. Č.. XXX/XX, nútil túto k ďalšiemu stretnutiu a to pod hrozbou zverejnenia videonahrávky zo spoločne vykonanej súlože, ktorú si zhotovil bez jej vedomia, na internetovej stránke „Domáce videá“ a ktorej časť na potvrdenie existujúcej videonahrávky zaslal na mailovú adresu U..U. mailto:U..U., ktorej je R. P. užívateľkou,

t e d a

iného hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal

č í m s p á c h a l

zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák..

Za to mu súd u k l a d á :

Podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 /dvoch/ rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. súd u r č u j e skúšobnú dobu na 2 /dva/ roky.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného U. X. z a m i e t a .

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom uznal súd prvého stupňa obžalovaného U. X. vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. spáchaného tak, že iného násilím a hrozbou násillia nútil, aby niečo konal na tom skutkovom základe, že

- odo dňa 30.07.2014 do dňa 07.08.2014 prostredníctvom SMS správ zasielaných zo svojho mobilného telefónneho čísla vedeného u nórskeho operátora +XXXXXXXXXX a správ zasielaných využitím aplikácie Viber zo svojho mobilného telefónneho čísla vedeného u slovenského operátora +XXXXXXXXXXXX na mobilné telefónne číslo +XXXXXXXXXXXX, ktorého užívateľkou je R. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X., D.. U. X. Č.. XXX/XX, nútil túto k ďalšiemu stretnutiu a to pod hrozbou zverejnenia videonahrávky zo spoločne vykonanej súlož, ktorú si zhotovil bez jej vedomia, na internetovej stránke 1T/46/2015 2 „Domáce videá“ a ktorej časť na potvrdenie existujúcej videonahrávky zaslal na mailovú adresu U..U. mailto:U..U., ktorej je R. P. užívateľkou.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 2 /dvoch/ rokov, podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 2 /dvoch/ rokov.

Proti všetkým výrokom tohto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote písomne a v neprospech obžalovaného, podal okresný prokurátor odvolanie, v ktorom uviedol, že podľa jeho názoru trest uložený obžalovanému nespĺňa náležitosti uvedené v § 34 ods. 1 Tr. zák., je neprimerane nízky vzhľadom na povahu spáchaného trestného činu a nemal by na obžalovaného v žiadnom prípade preventívny a výchovný účinok, pričom ani neodradí ďalších páchatel'ov od páchania obdobného skutku, ale naopak, posmelí ich v tom, že za spáchanie obdobného činu nedostanú nepodmienečný trest odňatia slobody. V podstate odkazoval aj na, podľa jeho názoru, nesúlady s potrebou správnej právnej kvalifikácie skutku, keď odkazoval na zásadu časovej pôsobnosti použitia znenia Trestného zákona, podľa ktorej, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase keď bol spáchaný, a tak sa podľa názoru okresného prokurátora okresný súd zmýlil, keďže obžaloba bola podaná v roku 2015 a v tom čase platný a účinný Trestný zákon obsahoval ustanovenie, v zmysle ktorého prokurátor v podanej obžalobe správne právne kvalifikoval konanie obžalovaného ako zločin vydieranie podľa § 189 ods. 1, ods. 2, písm. b) Tr. zák. s poukazaním na ustanovenie § 140 písm. g) Tr. zák., keďže podľa okresného prokurátora takto páchatel' iného násilím, hrozbou násillia nútil, aby niečo konal a spáchal čin uvedený v odseku 1 z osobitného motívu, ktorý prokurátor podľa ustanovenia § 140 písm. g) Tr. zák. videl v sexuálnom motíve, o ktorý, podľa prokurátora v konaní obžalovaného zjavne išlo, pričom správna trestná sadzba za takýto skutok bola v rozmedzí 4 roky až 10 rokov. Okresný súd tak podľa tohto odvolateľa uložil trest nesprávny, nezákonný a mimo uvedenej trestnej sadzby. Preto okresný prokurátor osobitne záverom svojho odvolania navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa, čo do výroku o treste zrušil a uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Odvolanie v zákonnej lehote proti tomuto rozsudku podal aj obžalovaný, ktorý prostredníctvom svojho obhajcu vytkol okresnému súdu, že v odôvodnení svojho rozhodnutia prijal všetky tvrdenia poškodenej R. P. a že jeho tvrdenia neprijal, hoci podľa jeho názoru poškodenej menila výpovede, upravovala režim svojho trestného oznámenia a všetky nezrovnalosti vo svojich trestných oznámeniach a výpovediach odôvodnila v podstate tým, že bola v strese z prítomnosti svojho manžela a pociťovala hanbu za to, že s obžalovaným mala intímny styk už na prvom stretnutí. Oproti tomu argumenty obžalovaného, ktorý vo svojej výpovedi uviedol predovšetkým to, že sám mobilným telefónom v rozhodnom období nedisponoval, a že ho zabudol, resp. stratil po tom, čo bol u poškodenej doma, a po tom, čo s ňou opakovane vykonal súlož, súd nezobral do úvahy a rovnako ani neakceptoval scríning obrazovky, ktorý obžalovaný predložil a z ktorého vyplynulo jej tvrdenie, že manžel jej našiel telefón, ktorý si on u nej zabudol, mal tam automatické prihlásenie na pokec, takže manžel jej na všetko prišiel, keď si to celé prečítal a vzal jej ho a jej tvrdenie, že potom už bolo neskoro niečo vysvetľovať, neuveril jej, že spolu nič nemali, vyhrážal sa jej prostredníctvom malej, že ju jej vezme alebo jej ublíži a že potom ju prinútil

ísť vypovedať na políciu, a aby mal istotu, že povie, čo jej prikázal, tak tam šiel s ňou a celý čas bol pri výpovedi a že keby sa dozvedel, že on bol u nej, tak ju zabije. Podľa obžalovaného potom uvádzaný text zapadá do kontextu výpovede poškodenej a obhajoba je toho názoru, že aj v zmysle zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu by malo ísť o rovnocenný dôkaz, ktorý by mal slúžiť na posúdenie viny či nevinu obžalovaného, keďže rovnaký charakter dôkazu mali aj scríningy obrazoviek, ktoré údajne vykonal policajt pri trestnom oznámení, ktoré podávala poškodená, a ktoré mali byť SMS, ktoré podľa tvrdenia poškodenej sa uskutočnili z telefónneho čísla, ktoré používal obžalovaný pri komunikácii s poškodenou. Tu obžalovaný vytýkal spornosť dôkazov, lebo nebolo zrejmé, kto scríning obrazovky vykonal, či sa s týmito textami nemanipulovalo, a či naozaj obsah zodpovedá tomu, čo sa v obžalobe deklaruje. Podľa obhajoby nebolo možné vylúčiť manipuláciu s textom poškodenou predkladaných SMS správ a poukazoval na to, že podľa jeho názoru iná verifikácia, ktorá by vylučovala akékoľvek pochybnosti, nie je obsahom spisu. Okrem toho, podľa tohto odvolateľa, poškodená len zvyšovala váhu svojich tvrdení, že vinou obžalovaného bola nútená z bydliska z X. sa odsťahovať a že prerušila svoju údajne dobre rozbehnutú kariéru, no v skutočnosti len účelovo skresľovala situáciu, kedy sama už bola v rozvodovom konaní, vyhľadala sexuálny zážitok s obžalovaným, a po tom, čo manžel našiel mobilný telefón, a teda prišiel na jej neveru, je dôvodné si myslieť, že tento fakt jej skomplikoval súdny spor týkajúci sa rozvodu a úpravy práv a povinností k maloletým deťom a vysporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode. Preto, podľa odvolateľa, nebolo namieste negovať komunikáciu, ktorú predložil, a z ktorej vyplýva, že poškodená sa svojho manžela bála, a to práve s prihliadnutím na to, že jej mal dcéru zobrať. Obžalovaný ďalej poukazoval na to, že sa nepotvrdila existencia akéhokoľvek videa, o ktorom hovorila poškodená, na ktorom sa mala údajne spoznať, a ktoré malo byť vyhotovené pri orálnom styku s obžalovaným, pričom poškodená sama uvádza, že žiadne nahrávacie zariadenie u poškodeného, pri všetkých kontaktoch s ním, nevidela, pričom ale sama v trestných oznámeniach uviedla, že toto video vie predložiť. Počas celého konania ale video predložené nebolo a následne poškodená sama uvádza, že ho jednoducho nevie preukázať. Podľa obhajoby žiadne takéto video neexistuje a preto ho poškodená ani nevie predložiť a nikdy teda neslúžilo ako nástroj vydierania voči poškodenej. Podľa názoru obžalovaného nebolo ani preukázané, že to bol obžalovaný, ktorý zasielal SMS poškodenej, pričom scríningy predmetných SMS a ich vyhotovenie považoval obžalovaný za pochybné, s tvrdením, že nemožno vylúčiť manipuláciu s obsahom týchto SMS. Oproti tomu, podľa jeho názoru, dôkaz komunikácie s poškodenou, ktorú predložil obžalovaný, svedčí jeho tvrdeniu o tom, že poškodená konala z obavy o ďalšiu starostlivosť o svoju dcéru. Ďalej obžalovaný poukazoval na to, že nórsky operátor TeliSonera Norge a. s. uviedol len pravdepodobnosť, že obžalovaný mal prístup na internet, no pravdepodobnosť nie je potvrdeným faktom. Takto obžalovaný popieral spáchanie skutku, tvrdil, že preukázal, že bol v dome poškodenej, poznal, kde býva, popieral zasielanie SMS správ s obsahom, ktorý slúžil k uznaniu viny, spochybňoval aj režim vyhotovovania scríningu obrazovky telefónu pravdepodobne poškodenej a nepochybnosť takého dôkazu. Výsledne, podľa názoru obžalovaného, všetky tieto pochybnosti svedčia tomu, že pre rozhodnutie mal súd využiť zásadu „in dubio pro reo“ a spod skutku obžaloby ho mal oslobodiť.

Podľa obžalovaného, ak obžaloba bola podaná dňa 13.03.2015 za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukázaním na § 140 písm. g) Tr. zák., tak poškodená nespĺňala ani jeden z atribútov osoby uvedených v § 139 Tr. zák., a teda nebolo možné hovoriť o tom, že by išlo o trestný čin spáchaný na poškodenej ako chránenej osobe. Podľa obžalovaného by inak celý doterajší proces trpel vadou, a došlo k porušeniu práva na obhajobu a spravodlivý proces, a takáto vada nemôže ísť na ujmu obžalovaného, keďže prokurátor nemôže dnes tvrdiť, že podával obžalobu z dôvodu podľa § 189 ods. 2 písm. c) Tr. zák., keď je zrejmé, že obžaloba bola podaná s odkazom na § 189 ods. 2 písm. b) Tr. zák.

V reakcii na odvolanie podané okresným prokurátorom o neprimeranosti trestu obžalovaného ešte poukazoval na odôvodnenie napadnutého rozsudku, že je v mieste trvalého bydliska hodnotený kladne, nemá záznam v evidencii priestupkov, a aj keď podľa odpisu z registra trestov bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný, v obidvoch prípadoch sú odsúdenia takého charakteru, že sa na neho hľadí, ako keby odsúdený nebol a že uložený trest postačí pre nápravu a prevýchovu obžalovaného, a že aj uložením tohto druhu trestu sa u obžalovaného dosiahne účel trestu vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zák.. Stotožnil sa s tým aj z toho dôvodu, že k uloženiu trestu dochádza po uplynutí 6 rokov od podania obžaloby a 7 od spáchania údajného skutku a tak výchovný účinok akéhokoľvek trestu, a zvlášť nepodmienečného, nie je podľa odvolateľa žiadny, lebo obžalovaný terajším spôsobom života preukázal, že jeho prevýchova, tobôž nepodmienečným trestom, nie je absolútne potrebná, a bola by neprimerane prísny trestnom,

ktorý by jeho život rozvrátil. Obžalovaný navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu stupňa a spod obžaloby ho oslobodil.

Na základe podaných odvolaní postupoval Krajský súd v Prešove ako odvolací súdu v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku /ďalej len Tr. por./, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k nasledovným záverom.

Právo na spravodlivý súdny proces neznamená nárok na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami, resp. s jeho právnymi názormi. Z opačného pohľadu možno povedať, že neúspech v súdnom konaní nie je možné považovať za porušenie základného práva. Je v právomoci všeobecných súdov vykladať a aplikovať zákony. (I. ÚS 19/02, I. ÚS 50/04, I. ÚS 59/04)

Odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok. (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08)

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. (z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo 16. marca 2005)

Aj z judikatúry ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že v odôvodnení rozhodnutia všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené obžalovaným, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných procesnými stranami konania.

Po tom, čo Krajský súd v Prešove svojim uznesením sp. zn. 8To/13/2020 zo dňa 09.06.2020 na podklade odvolania okresného prokurátora podaného v neprospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 1T/46/2015 zo dňa 18.11.2019 podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol, možno uzavrieť, že v posudzovanej trestnej veci bolo pred súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie v zásade v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por. pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné, a tak z jeho výsledkov odvolací súd vychádzal.

Zistený skutkový stav súd prvého stupňa ustálil správne, teda v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania hodnotenými v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a nebolo potrebné do znenia skutkovej vety zasahovať. Podľa názoru odvolacieho súdu potom, vzhľadom na vykonané dôkazy, bolo v posudzovanej veci nepochybne preukázané, že skutok tak, ako ho krajský súd ustálil, sa stal, a že ho spáchal práve obžalovaný. Odvolací súd však považoval za potrebné dať do súladu tieto výsledky so zodpovedajúcou právnou vetou, ktoré vystihuje podstatu spáchaného trestného činu, a to zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák.. Právna veta použitá súdom prvého stupňa totiž nemala oporu vo vykonanom dokazovaní a preto v tejto časti bol napadnutý rozsudok v rozpore so zákonom. Preto odvolací súd po zrušení napadnutého rozsudku v celom rozsahu skutkové závery v zmysle vyššie uvedeného prevzal, upravil právnou vetou a vychádzajúc zo skutkových záverov vyplývajúcich z dokazovania týkajúceho sa výroku o treste, uložil zodpovedajúci trest.

Obžalovaný U. X. vyhlásil, že je nevinný, a obhajoval sa tým, že on žiadne SMS, resp. správy zasielané cez aplikáciu Viber na telefón poškodenej, ktoré by sa dali vnímať ako vydieranie, nezasielal, poškodenú nikdy k ničomu nenútil, nenútil ju ani k ďalšej súloži pod hrozbou zverejnenia videonahrávky, pretože žiadnu videonahrávku nezhotovil, pričom jeho mobilný telefón používali jemu blízke, no ním nemenované

osoby a že on bol v dome poškodenej a po prvom sexe ostal jeho mobil u poškodenej. Potvrdil, že s poškodenou komunikoval keď uviedol, že s poškodenou sa zoznámil cez portál Pokec, cez tzv. sexzoznamku, poškodená ho pozvala k sebe domov, došlo medzi nimi k pohlavnému styku s tým, že za tento jej zaplatil 100,- eur. Tiež potvrdil, že v tom čase bol na neho telefonicky kontakt XXXXXXXXXX a mal aj nórsku telefónnu kartu, následne všetky kontá v telefóne zablokoval a zrušil. Poškodená ho po tom, čo podala trestné oznámenie, už nekontaktovala, iba mu odpísala na Messenger, keď ju žiadal, aby mu vysvetlila čo sa deje.

Svedkyňa R. P. potvrdila, že v čase, keď bola v rozvodovom konaní, sa s poškodeným stretla a mali pohlavný styk, pričom sa zoznámili cez internetovú zoznamku Pokec, písali si asi dva týždne, vedela, že je v Nórsku a po jeho návrate si dohodli dve stretnutia, počas ktorých došlo medzi nimi k pohlavnému styku, v oboch prípadoch v aute. Poškodená poprela, že by sa stretli u nej doma, poprela, že by jej zaplatil nejaké peniaze. Vylúčila, že by písala cez facebook obžalovanému správu, ktorú na hlavnom pojednávaní v skríningu obrazovky mobilu predložil. Dodala, že po druhom stretnutí prišla na to, že sa k sebe nehodia, pretože obžalovaný bol vulgárny a arogantný a tak to chcela ukončiť, čo mu aj po pár dňoch povedala, no keď to urobila, obžalovaný si myslel, že má niekoho iného a tak začal na ňu útočiť, spočiatku iba tým, že jej zasielal vulgárne správy. Z jej výpovede vyplynulo, že keď ho už takto odmietala, obžalovaný jej zaslal video, na ktoré si nahrál aj pohlavný styk medzi nimi. Na videu sa spoznala, súhlas na nahrávanie mu nedala, pričom vtedy si nevšimla, že by ju počas styku nahrával. Trvala na tom, že na videu poznala svoju tvár. Video jej pritom umožnil pozrieť len raz a následne jej už prístup k nemu neumožnil, pričom potom ju začal vydierať s tým, že sa musia stretnúť a že musia mať sex na rozlúčku a že ak to ona neurobí, tak toto video zverejní. Potvrdila, že z týchto vyhrážok mala strach, neustále ju atakoval formou správ a vyhrážal sa jej, že keď to neurobí, video zverejní, že ona bude chodiť po kanáloch a že ju zničí. Mala vtedy začať kariéru, roky žila v mieste bydliska a keďže to ďalej už nemohla vydržať, išla vec oznámiť na políciu.

Poškodená uviedla, že obžalovanému pri ich kontaktoch priznala, že sa rozvádza, že je vydatá a že má deti, čo potom vysvetľuje vedomosť obžalovaného, ktorý toto mohol využiť v texte správy, ktorú ako skríning obrazovky svojho mobilu predložil bez toho, aby bolo z tohto skríningu zrejmé, v ktorý deň mala byť táto správa doručená a že by mohla byť doručená jedine z adresy, ktorú v danom období užívala práve poškodená R. P. Uvedenie hodiny doručenia správy so zobrazením tváre osoby, ktorej totožnosť poškodená jednoznačne nepotvrdila, nepridáva dôveryhodnosti možnosti, že by išlo o správu práve od tejto poškodenej. Z uvedených dôvodov aj odvolací súd nepovažoval obžalovaným predložený skríning obrazovky za hodnoverný dôkaz o údajnom zabudnutí mobilu obžalovaného v dome poškodenej a niečo, čo by zásadne spochybovalo jej usvedčujúcu výpoveď.

K okolnostiam tvrdenia obžalovaného, že bol u poškodenej doma, treba ešte uviesť, že takú skutočnosť poškodená poprela a jej výpoveď potvrdzuje aj výpoveď jej syna, svedka G. V., že asi pred 3 - 4 rokmi pred ich domom zastavilo nejaké auto a následne prišla domov jeho mama s ružou a čokoládou, no jeho matka sa k tejto situácii bližšie nevyjadrovala, čo v podstate zodpovedá výpovedi poškodenej a poskytuje vysvetlenie, že obžalovaný popísal miesto, kde sa dom poškodenej nachádzal, no hodnovernosti jeho výpovede, že by aj v tomto dome bol, nič nenasvedčuje, pretože nepopísal interiér domu poškodenej.

Treba k tomu dodať, že usvedčujúcej časti výpovede poškodenej nasvedčujú nezávisle od nej zabezpečené dôkazy. Keď polícia do spisu zabezpečila skríningy obrazovky mobilu poškodenej, na týchto bol zreteľne zobrazený odosielateľ SMS stotožniteľný výlučne s obžalovaným. Takú usvedčujúcu povahu má potom obsah, aj dátum jednotlivých zaznamenaných komunikácií medzi odosielateľom správ a poškodenou. Usvedčujúcu povahu má aj obsah zabezpečených záznamov uskutočnenej emailovej komunikácie vykonanej medzi používateľom U. a používateľom M. C. H..U..

Nemožno sa stotožniť ani s námietkami obžalovaného zľahčujúcimi účinnosť jeho vydieračského správania, keďže poškodená tvrdila, že nebyť takého psychického ataku, nikdy by sa z X. nebola odsťahovala, mala tu rozbehnutú kariéru, postavila si rodinný dom, mala tu všetkých príbuzných a priateľov, avšak ju prinútil odsťahovať sa. Uvedené totiž nebolo ničím spochybnené.

Už z jej trestného oznámenia vyplynulo, že dňa 28.07.2014 mala SMS z Nórska, v ktorej sa vyhrážal, že keď mu nedá šancu, že to bude ľutovať a na je mail U..U. jej poslal video z ich súložie, ktoré videla. V trestnom oznámení tvrdila aj, že od nej cez SMS chcel rozlúčkový sex, že inak video zverejní na

internetovom portáli, pričom v odpovedi ho prosila, aby to nerobil, lebo bolo natočené bez jej vedomia, a tvrdila, že je ochotná uvedené video poskytnúť pre potreby vyšetrovania. Samozrejme, tieto, ako aj ďalšie údaje v trestnom oznámení poškodenej uvádzané, podrobil odvolací súd hodnoteniu vo vzťahu k následne už kontradiktórnym spôsobom vykonávaným zabezpečeným dôkazom.

Pokiaľ predmetný záznam videa poškodenej nepredložila, neznamená to, že by nikdy neexistoval. Jeho existencia totiž vyplýva priamo nielen z opakovanej výpovede poškodenej, no bola potvrdená predloženými dôkazmi o komunikácii poškodenej s užívateľom telefónneho čísla +XXXXXXXXXXXXXXXXX, ktorým bol v rozhodnom období práve obžalovaný, ktorý sa s poškodenej na uskutočnení stretnutia dohodol a s ňou sa aj osobne na podklade takej dohody stretol, keď medzi nimi pri takom stretnutí zároveň došlo k pohlavnému styku. Vyplýva aj z predloženej emailovej komunikácie medzi spomenutými používateľmi v rámci azet.sk.

To, že si natáčanie videa poškodenej pri styku nevšimla, bolo len skrytou povahou a opatrnosťou konania obžalovaného. Jediné takéto vysvetlenie je namieste, keďže samotný obžalovaný v komunikácii na také video odkazoval a v súvislosti s tým poškodenej naznačoval svoje požiadavky spojené s tým, aby ju donútil sa s ním znova stretnúť. Tu sa uplatnila zásada v pochybnostiach v prospech obžalovaného, keďže zo zaznamenatej komunikácie jednoznačne nevyplývalo, že by také stretnutie malo byť podľa nejakej formy prejavu vôle obžalovaného orientované na sexuálny styk. Z obžalovaným použitých výrokov síce je zjavné, že odkazuje na sexuálne dojmy z predchádzajúcich stretnutí s poškodenej, no výslovne v tejto komunikácii /čl. 23 spisu/ poprel, že by poškodenej hrozbou zverejnenia videa nútil k sexu. Na druhej strane je ale jednoznačné, že sa vydieračským spôsobom usiloval o stretnutie s poškodenej. Pokiaľ v trestnom oznámení tvrdila, že od nej formou SMS žiadal rozlúčkový sex, SMS s takým obsahom nevyplývala ani zo skríningov, ani zo zaistených záznamov. V tomto výpoved' poškodenej nebola podporená ani výpoved'ou obžalovaného, ani záznamami o vykonanej telefonickej či emailovej komunikácii.

Z vytlačených záznamov z telekomunikačnej prevádzky z telefónneho mobilného čísla +XXXXXXXXXXXXXXXXX evidovaného na užívateľa U.G. X., ktoré bolo stotožnené na podklade výpovede obžalovaného a evidencií Policajného zboru SR za obdobie od 20.07.2014 do 09.08.2014 s tým, že menovaný mal na dané aktívovaný aj internet, vyplýva až 42 spojení mobilného čísla obžalovaného s mobilným číslom poškodenej, pričom obsahovo potvrdzujú podstatu žalovaného zločinu a patria medzi usvedčujúce dôkazy.

Z prehľadu komunikácie od 30.06.2014 do 01.08.2014 medzi nickom U., ktorému patrila emailová adresa U..U., vykonanú s používateľom M., u ktorého bolo konto už zrušené, vyplynulo poskytnutie údajov o osobných pomeroch zo strany poškodenej ohľadom veku, počtu a pobytu jej detí, komunikácia smerujúca k sexuálnym stretnutiam a hlavne zo dňa 01.08.2014 komunikácia ohľadne toho, či je poškodenej spokojná s videom a svojím výkonom.

Skríning obrazovky mobilu poškodenej potvrdzuje komunikáciu formou SMS z mobilného telefónneho čísla +XXXXXXXXXXXXXXXXX, z ktorej vyplynula odpoveď poškodenej, že nedáva súhlas na zverejnenie videa a že predmetné video jej bolo doručené práve od užívateľa tohto čísla s tým, že z uvedeného čísla je odpoveď, že nevie, na čo by mu bol /súhlas poškodenej/, že sa /poškodenej/ odnaučí sa zahrávať s mužskými citmi a odosielateľ ju označuje ako pornoherečku z X.. Vyplýva z nich aj odpoveď poškodenej, že prečo ju vydiera a ničí psychicky, čomu zodpovedá odpoveď odosielateľa, ktorý ju označuje ako matku troch detí, ktorá si užíva sex so zajačikom za finančnú odmenu, lebo je v tiesni, že jej to zráta aj s úrokom a označuje ju ako nymfomanku prírodnú. Odosielateľ dodáva aj svoj názor, že kvalitne dvojhodinové porno bude žiadané, čím evidentne naznačuje, že disponuje dlhším záznamom zo sexuálneho styku s poškodenej. Na predmetnom vydieraní zo strany obžalovaného trvala poškodenej a potvrdzuje ho komunikácia SMS z mobilného telefónneho čísla +XXXXXXXXXXXXXXXXX v dňoch 30.07.2014, 01.08.2014, 02.08.2014, 03.08.2014, kedy išlo o požiadavky obžalovaného, urážky voči poškodenej a nesúhlas poškodenej s jej snahou, aby prestal, a že videla poslané video. Niet dôvodu pochybovať, že pri podávaní trestného oznámenia na políciu sa zabezpečenie dôkazu z obrazovky mobilu poškodenej realizovalo do spisu za súčinnosti polície tak, ako to vyplýva z jej výpovede, keďže dôkaz vylučujúci či spochybňujúci takýto zákonný postup polície predložený nebol. Takto niet pochybnosti ani o zákonnosti zabezpečenia skríningov obrazovky mobilu poškodenej, na ktorých sú zaznamenané správy, a to na čl. 12-35 spisu, kde na čl. 35 je zrejme, že v rámci azet.sk je video pomenované ako „R. X.,

skrátene doručené“, pričom je evidentné, že k doručeniu došlo 31.07.2014 o 13.02 hod. a dňa 01.08.2014 o 22.48 hod. došlo k doručeniu obrazového súboru G..H. na email poškodenej s poznámkou „Zdieľam s vami položku“, pričom bol takto zaznamenaný a z nicku M. z 01.08.2014 potvrdzujúca informácia od odosielateľa, že mail už dostala a odosielateľ vyjadruje svoj názor, že „Hádám je poškodená s výkonom spokojná“.

Je potrebné túto komunikáciu dať do súvisu s uskutočnenými stretnutiami obžalovaného a poškodenej, pretože vykonanie pohlavného styku pred týmito dátumami potvrdzovali obaja. Zjavne k nemu došlo po dojednávaní stretnutia práve medzi nimi, pričom obžalovaný mal motív na vydieračské následné správanie v neprospech poškodenej, keďže ho poškodená odmietala. Práve a len obžalovaný mal teda na spáchanie predmetného zločinu príležitosť i motív.

Pokiaľ z potvrdenia nórskeho mobilného operátora má vyplývať len údajná pravdepodobnosť napojenia obžalovaného na internet, taká správa nespochybňuje príležitosť obžalovaného takto s poškodenou cez internet komunikovať. Obsah spomenutej internetovej komunikácie jednoznačne nadväzuje na už vykonané sexuálne styky práve obžalovaného s poškodenou a vylučuje iné osoby.

Obžalovaného teda priamo usvedčuje výpoveď obžalovanej. Jej výpoveď je pritom verifikovaná skríningami jej mobilného telefónu, ktoré vyhotovila pri podávaní trestného oznámenia s jej súhlasom polícia. Obsah týchto skríningov bez pochybností stotožňuje odosielateľa týchto správ s telefónnym číslom, ktoré v čase uvedenom na týchto snímkach užíval obžalovaný.

Uvedené je posilnené aj záznamami uskutočnenej telekomunikačnej prevádzky. Rovnako je zrejmé, zo snímok z mobilu poškodenej, že z adresy azet. sk jej bolo poslané skrátene video, čo zodpovedá usvedčujúcej výpovedi poškodenej, že osobne videla takto doručené krátke video. Jej reakcia v trestnom konaní, ktorá zodpovedala aj v tom čase realizovanej komunikácii medzi poškodenou a obžalovaným, vyplývajúcej zo snímok obrazovky mobilu poškodenej v dňoch 01.08.2014, 02.08.2014, 03.08.2014, je tak natoľko dôveryhodná, že ani odvolací súd nepochybuje o tom, že obsahom tohto videa bolo video, na ktorého natočenie súhlas nedala. Video na potvrdenie opodstatnenosti hrozby sprístupnil obžalovaný poškodenej len v krátkom čase a len raz. Keď si ho potom chcela pozrieť už bez tohto súhlasu obžalovaného, ako odosielateľa videa, už taký súhlas nemala a teda video ani nemohla nahrať. Namiesto toho ale išla vec oznámiť polícii, navzdory subjektívnemu pocitu hanby a možných dôsledkov v prebiehajúcom rozvrate vzťahov so svojím manželom. V podstate potom okresný súd hodnotí zistené skutkové okolnosti, keď uvádza, že aj keď obsah spisu netvorí spomínané video a týmto nedisponuje ani spoločnosť azet.sk, to, že takéto video existuje, hodnoverne, tvrdila poškodená R. P., ktorá uvádzala, že jeho časť aj videla. Podľa odvolacieho súdu tomu zodpovedá aj rýchla reakcia poškodenej pri podávaní trestného oznámenia aj napriek tomu, že následne stratila spoločenské zázemie v X.. Práve obžalovaný sa stretol s poškodenou, mal s ňou sexuálny styk, mal možnosť si ju nahrať tak, aby to nezbadała, komunikoval s ňou a keď odmietla sa s ním ďalej stretávať, použil hrozbu zverejnenia videa, ktoré jej aj poslal, čo ju prinútilo obrátiť sa na políciu.

Bolo preukázané, že ju nútil k ďalšiemu stretnutiu, a to pod hrozbou zverejnenia videonahrávky zo spoločne vykonanej súdože, ktorú si zhotovil bez jej vedomia, umiestnil na internetovej stránke „Domáce videá“ a ktorej časť na potvrdenie existujúcej videonahrávky zaslal na mailovú adresu U..U., ktorej je R. P. užívateľkou.

Obžalovaný nútil takto poškodenú k stretnutiu, s ktorým ona nesúhlasila a proti ktorému aktívne prejavovala jednoznačný odpor. Nútil ju teda hrozbou inej ťažkej ujmy, zverejnením videa, ktoré by bolo spôsobilé poškodiť ju neoprávneným zásahom do jej práva na súkromie, poškodiť ju na cti vyvolaním aj extrémnych zosmiešňujúcich či inak znevažujúcich reakcií neurčitého počtu jej známych či neznámych osôb.

Hrozba inej ťažkej ujmy môže spočívať v hrozbe spôsobenia majetkovej ujmy, vážnej ujmy na cti a dobrej povesti, môže smerovať k rozvratu manželstva, k začatiu trestného stíhania, a to bez ohľadu na to, či poškodený skutočne spáchal trestný čin, a pod.. (porovnaj R 27/1982)

Hrozba, ktorú obžalovaný použil pri telefonickom hovore voči poškodenej, bola hrozbou inou ťažkou ujmom, lebo realizácia tejto hrozby mohla mať vplyv na dobrú povesť poškodenej v jej rodine a osobnom živote.

Podľa § 122 ods. 7 Tr. zák., trestný čin je spáchaný násilím, ak páchatel použije na jeho spáchanie fyzické násilie proti telesnej integrite inej osoby alebo ak je spáchaný na osobe, ktorú páchatel uviedol do stavu bezbrannosti ľst'ou, alebo ak páchatel použil násilie proti veci iného.

Nebol zistený skutkový základ pre právny záver, že by obžalovaný nútil poškodenú ku konaniu násilím a hrozbou násilia.

Nebol preukázaný ani skutkový základ pre právny záver, že by obžalovaný mal predmetný zločin uvedený v § 189 ods. 1 Tr. zák. spáchať niektorým z osobitných motívov, ktoré sú uvedené v § 140 Tr. zák. vrátane písm. f), teda so sexuálnym motívom.

Pri ukladaní trestu prihliadal odvolací súd najmä na jednotlivé hľadiska ukladania trestov vyplývajúce z ustanovenia § 34 Tr. zák., ktorými sú spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútky, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy majú na zreteli aj účel trestu vyplývajúci z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák., a to ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, ako aj odradenie iných od páchania trestných činov, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Obžalovaný je v mieste trvalého bydliska hodnotený len všeobecne s tým ale, že neboli zaznamenané žiadne porušenia pravidiel občianskeho spolužitia, či nevhodného správania sa na verejnosti. Z odpisu registra trestov plynú len dve zahladené odsúdenia, aj to časovo situované naposledy do roku 2009, pričom podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov nemá žiaden záznam o spáchanom priestupku, čo znamená, že mu poľahčovalo, že pred spáchaním žalovanej trestnej činnosti viedol riadny život (§ 36 písm. j) Tr. zák.). Prirážajúce okolnosti ani odvolací súd v prejednávanej veci nezistil. U obžalovaného bola teda zistená prevaha poľahčujúcich okolností, čo znamená, že zákonom stanovenú trestnú sadzbu v rozmedzí od 2 do 6 rokov (§ 189 ods. 1 Tr. zák.) bolo potrebné upraviť v súlade s ustanovením § 38 ods. 3 Tr. zák., t. j. znížiť jej hornú hranicu o jednu tretinu z rozdielu medzi jej hornou a dolnou hranicou (§ 38 ods. 8 Tr. zák.).

S ohľadom na vyššie uvedené, najmä na priaznivú prognózu nápravy obžalovaného prameniaku najmä zo spôsobu života vedeného pred spáchaním žalovaného trestného činu v spojení s trvaním trestného konania, počas ktorého nebolo zásadne spochybnené, že by sa obžalovaný nedopúšťal protiprávnej činnosti, aj odvolací súd dospel k záveru, že trest na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 2 rokov, je trestom tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie, teda tak na nápravu obžalovaného, ako aj ochranu spoločnosti, primeraným.

Vzhľadom na už vyššie uvedené, a najmä spomínanú priaznivú prognózu nápravy obžalovaného, dospel krajský súd k záveru, že na nápravu obžalovaného postačí hrozba trestom odňatia slobody a jeho bezpodmienečný výkon nie je nevyhnutný, a preto mu výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odložil na skúšobnú dobu rovnajúcu sa samotnej výmere trestu odňatia slobody. Aj tu je namieste poukázať na trvanie trestného konania, po ktoré obžalovaný spôsobom svojho života preukázal, že mu nie je cudzie viesť riadny život. Nebolo potom ani potrebné sprísňovať režim podmiennečného odsúdenia probačným dohľadom, primeranými obmedzeniami či ukladaním povinností, ktoré by nad rámec požiadavky, aby viedol riadny život, obžalovaného výraznejšie obmedzovali.

Nakoľko odvolací súd nezistil dôvod, pre ktorý by mohol odvolaniu obžalovaného čo i len čiastočne vyhovieť, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.